

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 7 (5856) Otrdien, 1989. gada 17. janvārī Maksa 3 kap.

Kā veicas tehnikas remonts?

Pārskats

par lauksaimniecības tehnikas sagatavošanu pavasara lauku
darbiem līdz 1989. gada 1. janvārim (procentos)

Saimniecība	Traktori	Graudu kombaini	Arki	Sējmašīnas	Kopli- valoti
Lenina	94	94	96.7	95.2	97.3
«Sarkanā ausma»	93	56	95.7	100	96.6
Dzeržinska	92	55	62	55	50
«Vārkava»	92	50	70	63	73
«Dubna»	93	46	56	61	62
K. Marksa	93	77	84	100	86
«Krasnij Oktjabrj»	91	74	90	90	89
Suvorova	70	64	81	55	77
Raiņa	93	86	87	86	88
«Nākotne»	92	50	86	67	67
«Zelta vārpa»	93	63	64	77	76
«Jersika»	86	50	57	86	72
Oškaina	90	70	87	90	89
«Dzintars»	82	47	72	80	76
Kirova	89	53	80	71	56
M. Gorkija	89	38	50	53	58
«Silukalns»	92	33	48	43	48
Aglonas p. s.	87	47	88	86	78
Rudzātu p. s.	92	57	81	83	88
Rušonas p. s.	84	59	83	62	78
RAJONA Bija 1988. gada 1. janvārī	92	67	88	84	84

Noslēdzies lauksaimniecības tehnikas remonta pirmais posms. Neviens nav noslēpums, ka labi sagatavota tehnika garantē panākumus vasaras sezonas lauku darbos. Kā tad veicies?

No pārskata redzam, ka salīdzinot ar pagājušā gada rezultātiem, kopumā atpalcēkam visos rādītājos. So atpalcēbu nevar attaisnot ar rezerves daļu trūkumu, jo, izņemot traktoros un dažas arklu un kultivatoru rezerves daļas, to ir pietiekami. Galvenais atpalcēbas cēlonis ir sliktā remontdarbu organizācija un tas, ka saimniecību speciālisti tos nekontrolē.

Saimniecībās, kur šiem jautājumiem pievērsta pienācīgu uzmanību, tehnikas remonts veicas. Labi strādājuši Lenina un K. Marksa kolhozu, «Sarkanās ausmas» un agrorūpniecības «Krasnij Oktjabrj» mehanizatori un speciālisti. Šajās saimniecībās gan-

drīz visa tehnika pavasara lauku darbiem sagatavota. Pretēja aina vērojama kolhozos «Dubna» un «Silukalns», Kirova un M. Gorkija kolhozos.

Piemēram, kolhoza «Dubna» divu mēnešu laikā nav izremontēti neviens graudu kombains, neviens arklis, neviens sējmašīna, salabots tikai viens kultivators. Ar ko gan nodarbojās šajā laikā saimniecības mehanizatori?

Kolhoza «Silukalns» divu mēnešu laikā izremontēti viens graudu kombains, trīs arklis, trīs sējmašīnas un trīs kultivatori. Komentāri, kā saka, lieki.

Gribu tikai pajautāt šo saimniecību vadītājiem un speciālistiem: «Ar ko strādāsim pavasarī?»

J. RUČS,
ražošanas apvienības «Lauk-
tehnika» ARA galvenais me-
hāniķis

● Aleksandra Gončarova Aglonas maizes ceptuvē par maizes cepēju brigadieru strādā jau gandrīz divdesmit gadus. Darbs nav no vieglajiem. Jo īpašas rūpes sagādā maizes izstrādājumu kvalitātes paaugstināšana. Pēdējā laikā šini ziņā veikts ne mazums. Un te ir arī brigadieres nopelns. A. Gončarova apbalvota ar nozīmīti «Piecgades trieciennieks», vairākkārt atzīta par labāko savu profesijā, viņas portrets ievietots Latvijas Patērētāju biedrību savienības Goda plaksnē. J. ZANDES foto

Aktualitāte

Domu, interešu un darbības biedru savienība

Latvijas Lauksaimnieku savienība neatlaidīgi aizstāvēs lauku darba cilvēku tiesības, godu un sabiedrisko nozīmīgumu, atklāti un principiāli novērtējot lauku attīstību bremzējošos lēmumus un darbību, atklājot to autorus un īstenotājus. LLS ir agrorūpniecības kompleksā strādājošo un tā attīstību veicinošo ledzīvotāju brīvprātīga organizācija — domu, interešu un darbības biedru savienība. Tā atzīst PSKP vadošo lomu sabiedrības revolucionārajā pārbūvē un konsekventi cīnās par agrorūpniecības kompleksa intensīvu attīstību, plaši izmantojot zinātniski tehniskā progresa sasniegumus. LLS sadarbojas ar Latvijas Tautas fronti un visiem progresīviem spēkiem, tā iestājas par tiesiskās valsts izveidošanu un republikas ekonomisko suverenitāti, dažādu saimniecības formu vienlīdzību un brīvu attīstību. Tā cīnās pret neuzticības kultivēšanu starp darba cilvēkiem, pret jebkādu vardarbību, nevienlīdzību, nonīvilēšanu, bezsaimnieciskumu, bezatbildību un birokrātisko metožu atrožošanu.

(No Latvijas Lauksaimnieku savienības programmas projekta. Publ. «Lauku Avīzē» 13. janvārī)

AIZVADITAJĀ trešdienā Rēzeknē pulcējās Rēzeknes, Ludzas, Krāslavas, Balvu un Preiļu rajonu lauksaimnieku pārstāvji, lai izteiktu savu viedokli par Latvijas Lauksaimnieku savienības nodibināšanu republikā. Pēc rajona Tautas frontes lūguma sanāksmē piedalījās padomju saimniecības «Rudzāli» direktors **Leonards Spūlis**. Jautāju viņam par redzēto, dzirdēto un izjusto. Lūk, ko viņš sacīja:

— Priekšlikumu braukt uz zonas sanāksmi, kurā bija plānots runāt par Latvijas Lauksaimnieku savienības nodibināšanu, uzņemu ar interesi. Kaut gan tūdaļ gribu piebilst, ka mēs savā rajonā nesaprotamu lēmumu dēļ par šo savienību pagaidām esam klusējuši. Darba kolektīvos nav apspriests pat Lauksaimnieku savienības statūtu projekts. Domāju, ka tikšanās Rēzeknē veicinās arī mūsu rajona zemnieku interesi.

Ja man jautā, ko es gaidu no Lauksaimnieku savienības, atbildēšu šādi: kā saimniecības vadītājs es gaidu to brīdi, kad varēsim izrautes no drausmīgā diklāta, kāds joprojām pastāv. Mēs visi gaidām to brīdi, kad praktiski, bet nevis vārdos, mūsu republikā samazināsies agrorūpnieciskā kompleksa administratīvie štati, kurus uztur zemnieki. Acimredzot, tāpēc arī tiek uzkurinātas emocijas par šādas savienības nevajadzību, jo neviens vien administrators baidās

būt «samazināts pēc štatu saraksta». Kāda jēga no agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku skaita samazināšanai republikā, ja neviens no «vadošajiem» strādāt uz laukiem nav aizgājis, bet gan iekārtojas darbā dažādās apvienībās, kuras nu sniegsot dažādus padomus un pakalpojumus lauksaimniekiem.

Jau esmu iebildis pret to, ka ik gadus viens procents no realizācijas ienemumiem jāpārskaita republikas Autotransporta un šoseju ministrijai. Par ko? Ja jau mēs tai pārskaitām savus līdzekļus, tad gribam redzēt reālu atdevi savā saimniecībā.

Patlaban jau izdomāts jauns nodoklis — par ceļu izmantošanu. To aprēķinās no sovhoza vai kolhoza esošās dzinēju jaudas. Jā, mums lauksaimniekiem ir spēcīgi kombaini, traktoru dzinēji. Bet cik tad šī tehnika kursē pa asfaltiem un arī zemes ceļiem! Tehnika taču strādā tīrumos. Mums ceļu darbiniekiem jāsamaksā nodoklis (30 — 40 tūkstoši rubļu), bet rūpniecības uzņēmumiem, kuri izmanto autoķoloni pakalpojumus, nodokļa nav. Vai tā būtu prioritāte lauksaimniecībai?

Gribu pakavēties vēl pie viena sāpīga jautājuma. Pērn pieņēma lēmumu par cenām. Kvalitatīvajiem dažu šķirņu graudiem iepirkuma cenas paaugstināja. Uz tā rēķina paaugstināja cenas arī lopbarības koncentrātiem. Kas ieguva un kas zaudēja? Zaudētājas ir Baltijas republikas, tā-

Palīgā Armēnijas tautai

Brīdi, kad esat saņēmuši šo laikraksta numuru, Līvānu celtņieki (SPMK priekšnieks V. Migurskis, brigadieris I. Iesalnieks un strādnieks S. Pjodorovičs), droši vien, jau ir nokļuvuši Armēnijā, Kaļiņinas rajonā (tas atrodas kaimiņos Spitakas rajonam). Uz turieni viņi devušies, lai sagatavotu darba fronti — nelaimē nokļuvušajā brālīgajā republikā viņiem jāuzceļ 300 Līvānu mājas. 200 mājām jābūt uzbūvētām jau šogad. Tāda ir viņu darba programma, neskaitot skolu, lopkopības fermu un citu objektu celtniecību.

Tiklīdz būs gatavi pirmie māju pamati, uz Armēniju izbrauks G. Moskaļeva brigāde. Tai sekos citas. Bet vēl pēc kāda laika brālīgajā republikā savu darbu vietu atradīs visa Līvānu specializētā pārvietojamā mehanizētā kolonna. Arī šeit Līvānu celtņieki strādās mainās — šīs metodes priekšrocības viņi pārbaudījuši jau Slavutičā.

Kā jaunizveidotās (republikāniskās) apvienības «Laukceltņieks» ietvaros 33. PMK galvenais inženieris uz Armēniju devies arī Līvānu PMK priekšnieka vietnieks J. Paškevičs. Viņa vadītais kolektīvs būs visu celtniecības darbu galvenais darbinieks. Jau agrāk uz Armēniju no Līvāniem izsūtīta tehnika, sadzīves vagoniņi un citi celtniecības aprīkojums.

I. IVANOVA

— arī mēs visi, jo šādu graudu mūsu republikas saimniecības realizē valstij salīdzinoši mazāk nekā iepērk koncentrātus, ieguva — Ukraina un Kazahija. Mēs esam spiesti iepirkt spēkbarību par augstākām cenām, jo mūsu pamatnozare ir lopkopība, un mēs nevaram gūt līdzvērtīgu peļņu par šķirnes graudu pārdošanu. Bet Ukraina un Kazahija, piemēram, pārdod valstij augst-
ražīgus graudus, gūst labu peļņu, taču izdevumu lopkopības produkcijas ražošanai tām nav, jo šīs republikas nav ne piena, ne gaļas pamatražotājas.

Jau esam saņēmuši priekšrakstu par cenu politiku turpmāk. Tikš paaugstinātas dīzeļdegvielas, ogļu utt. cenas. Diemžēl par cenu politiku lauksaimniecības produkcijai pagaidām nekādu priekšrakstu nav. Tātad — pērciet degvielu, ogles, tehniku par neledomājami augstām cenām, bet saņemiet kapeikas par pienu un gaļu. Lūk, tā iznāk, ka mūsu cienījamā Agrorūpniecības komiteja (arī Vissavienības līmenī) nespēj aizstāvēt lauku cilvēku intereses.

Domāju, ka, pastāvot Lauksaimnieku savienībai, lēmumi, kas attiecas uz agrārājam attiecībām, lauku sociālo infrastruktūru, cenu politiku utt., tiks izņemti koleģiāli, apsvērti.

Mēs esam lauksaimniecības rajons, tāpēc nedrīkstam būt vienaldzīgi vērotāji. Aicinā citu sovhozu un kolhozu vadītājus izteikt savu viedokli par republikas Lauksaimnieku savienības nodibināšanu. Manuprāt, vismaz līdz 31. janvārim, kad Rīgā notiks visu kolhozu un padomju saimniecību vadītāju tikšanās, mums jābūt skaidrībā pašiem par sevi. Vai būsīm republikas Lauksaimnieku savienības biedri? Kādas ir mūsu domas par projektu, ar kuru var iepazīties «Lauku Avīzē» 13. janvāra numurā?

Ar L. Spūli runāja
A. ILJINA

ŠODIEN MŪSU LAIKRAKSTĀ

● Atklājam jaunu rubriku «Rezonanse: lasītājs — lasītājam». Līvānietis A. Silņikova vēstule «Bet mans viedoklis ir šāds...».

2. lappuse

● Laikraksta lasītājas vēstule komentē rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors V. Vejeckis.

3. lappuse

● Kā norit lopu ziemošana kolhozā «Sarkanā ausma»? 3. lappuse

● Intervija ar «Latvijas Preses apvienības» rajona nodalīta priekšnieci J. Černobrovu.

4. lappuse

Pārvarot grūtības

Neskatoties uz grūtībām cementa piegādē, ceļu būvmateriālu kombināta 4. ceha kolektīvs aizvadītajā gadā dzelzsbetona izstrādājumu ražošanas uzdevumu pabeidzis par 101 procentu, bet betona izstrādājumu izlaide — pat par 105 procentiem. Seit ražotās konstrukcijas saņemušas arī mūsu rajona «Lauktechnika».

apvienība «Ražība», agrofirma «Krasnij Oktjabrj», Rušonas sovhozs.

Sadarbībā ar Preiļu un Dagdas ceļu remontu un būvniecības pārvaldēm uzceltas smērvielu un degvielas noliktavas.

Panākumu pamatā — ražens darbs. Sevišķi tas sakāms par Jāzēpu Guzu, kurš cehā nostrā-

dājis gandrīz visu mūžu, vienmēr ir pirmrindnieks. Tikai atzinīgus vārdus var teikt par armatūristu brigadieru Anfisu Sokolovu, gatavās produkcijas noliktavas pārzini Ernu Strodi, tehnoloģi un meistari, augsti kvalificēti speciālisti Ludmilu Zelenkovu.

J. AIZKALNS

REZONANSE: lasītājs — lasītājam

Bet mans viedoklis ir šāds...

J. Bojāra raksts «Tautu atmoda un šķēršļi», kas publicēts jūsu laikraksta 1988. gada 13. decembra numurā, ir intriģējošs. Lai gan tas ievietots rubrikā «Viedoklis», tāpat uzlūkojams kā polemisks, tomēr viedokļu pluralisms avīzes slēdīs (un to pamanījuši daudzi lasītāji) sācis izpausties vienpusīgi — ar noslieci propagandēt (līdzekoties) tādus viedokļus, kas līdzinās Bojāra paustajam. Pie tam uzdodot tos par vairākuma domām.

Bojārs izsaka, piemēram, šādu pieņēmumu: 1949. — 1950. gadu notikumi līdz šim tika noklusēti vai arī izskaidroti nepareizi. Esmu vienprātis ar autoru, bet kāds tad būs pareizais to atspoguļojums? Par to autors klusē.

J. Bojārs apstrīd M. Noskova viedokli. Tiesa, pēdējā rakstu es neesmu lasījis, tomēr varu noprast, ka Bojārs, acīmredzot, zina — Noskovam nav bijuši pieejami tie materiāli, kuros šī laikosma notikumi atainoti patiešīgi.

Ja Bojāram ir zināmi pareizās ziņas sniedzotie materiāli, tad lai pastāsta patiesību arī mums, pārējiem laikraksta lasītājiem. Tad arī mēs zināsim šo patiesību. Diemžēl savā rakstā autors to neatklāj. Lai gan — kaut ko apstrīd. Tikai nav saprotams, ko īsti.

Kam vajadzīgs šis politiskās grimases? Ja reiz esi pieskāries lielās politikas jautājumiem, tad runā skaidri un konkrēti. Niekošanās un glēvulība politikā ir bīstamas. Nopietniem cilvēkiem tas ir jāzina.

Pārējos jautājumos es pilnībā piekritu biedram Bojāram.

1. Jā, es piekritu jums tajos jautājumos, kuri skar ekoloģiju. Arī es esmu noskaņots pret resorciem, kuri pārverš Latvijas zemi par dzīvībai bīstamu zonu. Latviešu tautas sašutums ir pamatots, un arī man, krievam, gribas rokrokā ar latviešiem saliedēties kopīgā cīņā par latviešu tautai piederīgo bagātību nosargāšanu.

2. Jā, esmu vienprātis ar raksta autoru arī jautājumā par imigrācijas ierobežošanu. Imigrācija jāaptur! Latviešu satraukums šajā ziņā ir pamatots. Un vispār: sabiedriskās attiecības (manuprāt) jāregulē tā, lai jebkura Padomju valsts tauta un nācija varētu saprātīgi, mērķtiecīgi un likumīgi attīstīties gan politikas, valodas un kultūras jomā, gan arī etniski un tīri fiziski.

3. Nedrīkst nolēgt latviešu tautas bažas par savas dzimtas valodas likteni, nolēgt latviešu nacionālās kultūras atdzimšanu. Neviena tauta, lai cik liela vai maza tā būtu, nedrīkst pazust no zemes virsas. Gluži otrādi — pēc zemes un dabas likumiem tautām un nacionālajām kultūrām jāattīstās! Vai tiesām šodien vēl ir nepieciešams to pierādīt? Vai tas ir normāli, ja Latvijā valrs ir tikai dažī šīs zemes patiesie saimnieki — lībieši? Bet es zināšanu trūkuma dēļ līdz šim uzskatīju, ka šī senā tauta ir izmirusi. Es pat lasīju par to kādā grāmatā.

Nejēdzīgi un apkaunojoši ir tas, ka mūsu valsts nonākusi tādā stāvoklī, ka valrs nespēj uzturēt savu tautu tā, kā pienākas mūsdienu attīstītajā sabiedrībā. Mūsu valsts pilsoņu pienākums

tādēļ ir saliedēti un draudzīgi strādāt, nevis naidoties savā starpā, mēģinot noskaidrot, kurš ir tas gudrākais un labākais. Visgudrākie ir tie, kuri godīgi strādā, lai visas tautas dzīves nodrošinātība kļūtu par realitāti. Es esmu par draudzību un saliedēšanos saprātīgā darbā.

Notiek nesaudzīga sadursme starp snaudošajiem un darbīgajiem spēkiem. Taču šādos apstākļos nedrīkst aizmirst, ka situāciju valstī un republikā kāds paklusām iztulko kā sociālistiskās sistēmas politisko diskreditāciju. Tie ir meli.

Uzmanīgi izlasiet J. Bojāra rakstu: rodas iespaids, ka viņš nemitīgi cenšas piespiest pie sienas sociālistisma sistēmu, lai gan rakstā nelieto tādus vārdus kā «sociālistisks», «komunists» vai «sociālistiskā dzimtene». Vai šo jēdzienu ignorēšana būtu nejausā? Diezin vai!

Pats par sevi saprotams, ka šis tā dēvētais «viedoklis» paralizē daudzu cilvēku, arī komunistu, domāšanu. Vai šādi viedokļi nav pārsteidzīgi? To paudēji steigdz izdeldēt no mūsu apziņas visu to, kas tik svēts padomju tautai. Ceru — arī latviešu tautai.

Sajā ziņā man ir savs viedoklis — ierindas darba cilvēka viedoklis. Neesmu komunistis, nepiederu arī nevienai no pašreizējo politisko apvienību grupām, dažas no kurām atklāti cenšas iegūt valsts un politisko varu republikā, kaut gan skaļi to noliedz. Si pa kaktiem vērpētā politiskā intriga līdzinās vētrai ūdensglāzē. Un to plašumā vērst palīdz «redisiņi», kuri no ārpuses it kā būtu sarkanī, tikai iekšpusē diemžēl ir gluži baltī. Šādu «vadonu» tautā tagad, sāradies ne mazums. Arī, viņus var saprast — viņiem nu ir istais laiks darboties: kamēr vēl valstī nepietiek pārtikas produktu un apģērbu, kamēr vēl pārbūve padzen no ieslīdītajām vietām dažus tādus, kuri līdz šim nav raduši ne sēt, ne plaut, bet gan pratuši tikai komandēt un pavēlēt.

Kas pasludināja politiskās tiesības brīvi izteikt savus uzskatus par dzīvi un apkārtejo pasauli? Arī šoreiz tā bija Padomju Savienības Komunistiskā partija. Un nevis tie «karotāji», kuri nu cenšas nomainīt sociālistiskās orientācijas karogus! Saubos, vai viņiem tas izdosies. Sociālistisma sistēma nav likvidējama! Cilvēki maksājuši par to pārāk dārgi, lai tagad ticētu politiskām blēnām!

Patlaban saviesies ļoti daudz liederu. Mani nebalda, bet uztrauc, lūk, kas: cilvēki, kuri, dēvējot sevi par komunistiem, vārdos ir par pārbūvi, par ekonomikas attīstības paātrināšanu, par sabiedrisko institūtu, pilnveidošanu, par partijas ideju ietekmi masās, bet citos apstākļos glaimo reliģiskajai filozofijai, kurai rodas aizvien vairāk piekritēju zināmās ledzīvotāju aprindās. Vienkāršāk izsakoties, šis pats «pārlicinātais» — komunisti atēlts vienā gadījumā ar padevīgi nolietu galvu aizdedz svecīti svētbildes priekšā, citreiz dedzīgi «cinās» par komunistisko ideju tīrību, bet trešajā situācijā nonācis, cenšas iekļūt neformālās frakcijās, lai «paspēlētos» ar nacionālām jūtām (ne jau komunistiskā garā) jauniešu priekšā, kuri nupat pamo-

dušies no vienaldzības miega. Kā lai šādus darboņus nosauc?! Gribas iekliegties dvēseles sāpēs: «Cilvēki, bīstieties no šiem jūdasiem! Viņi, šie cilvēki, nekādos apstākļos nepaliek zaudētāji. Jo prot nodrošināt sev uzvarētāju lomu. Jau pirmajā nelaimes brīdī viņi jūs nodos!»

Tādēļ mums, darbaļaudim, jābūt īpaši uzmanīgiem un apdomīgiem, lai saprastu, uz ko savās runās aicina atsevišķi politiķi, kas viltotāji. Šobrīd notiekošais nav joka lieta. Tas viss ir ļoti nopietni!

Par J. Bojāra spriedumiem. Lasot rakstu, jūtams, ka tā autoru uztrauc Dzimtenes un latviešu valodas liktenis, kultūra un ekonomika. Taču jūtama arī viņa pozīcijas nenoteiktība. Tas liek būt uzmanīgam. J. Bojārs, piemēram, runā par to, lai visu rangu vadītāji Latvijas vēsturī nesāktu datēt tikai ar 1940. gadu, lai viņi nesētu naudu starp tautām. Taču man nav saprotams, kurš šo naudu starp tautām sēj!

Vēl gribētu pajautāt Bojāram, cik ilgi var kļūgt, aicinot cilvēkus ziedot uz tautas brīvības un labklājības altāra? Vai vienkāršāk nebūtu sākt labāk un saprātīgāk strādāt? Vairbūt labākais būtu izbeigt šo upurēšanu, jo cilvēki pagurst no tragiskiem upuriem un lūgšņām. Jūsu raksta tajā pašā rindkopā slēpjas kāds smalks mājiens, proti, jūs runājat par īstiem (tātad ir arī neīsti) patriotiem, kuri spējīgi ziedot visu savas tautas un sava novada labā. Bet atļaujiet pajautāt: kurš tad būs tas, kurš notelks, cik tad īsts ir patriots?

Vienkāršāk sakot, kas būs šodā un tiesneši? Vai starp šiem neīstajiem patriotiem neesat ierindojams arī jūs pats, kurš tik dedzīgi aicināt citus ziedot visu sava novada labā? Vai šādi ziedojuši tiesām ir vajadzīgi? Vai savu Dzimteni un tautu nedrīkst mīlēt arī tāpat — bez ziedojušiem? Apdāvināšana reizēm var aizvalnot ne tikai novadniekus, bet pat visu tautu, ja vadāmieš pēc pieņēmuma, ka katra tauta savos pamatos ir varena.

Jūs, biedri Bojār, strādājat Līvānu eksperimentālajā «biokīmiskajā rūpnīcā» par konstruktoru nodalās priekšnieku (kā tas bija lasāms avīzē). Gandrīz visas mūsu pilsētas rūpnīcas, tai skaitā — arī jūsējā, pasliktina šajā reģionā ekoloģisko situāciju. Daugavā iepūst kaut kāda žurģa, kura iznīcina visu dzīvo. Pagājušajā vasarā upes krastā tika izliktas plāksnītes ar uzrakstu «Peldieties aizliegts!». Manuprāt (tā var sprīst pēc rakstā teiktā), jūsu dzīves pozīcija ir cēla. Kā lai šo nevērīgo attieksmi pret upi savieno ar pārbūves procesam aktuālo frāžu revolucionāro patosu?

Vai jūs kopā ar savu konstruktoru nodalju tāpat, bez ziedojušiem, nevarētu padomāt, kas būtu darāms, lai jūsu biokīmiskā rūpnīca pēc iespējas mazāk kaitētu apkārtejai vidē? Lai dzīvot kļūtu vieglāk ne tikai zivtiņām un kukaiņiem, bet arī mums, grēcīgajiem cilvēkiem. Lūk, tāds ir mans viedoklis.

Ar cieņu
A. SILŅIKOVS
Līvānos

● Līvānu stikla fabrikā mehanizētās izstrādes ceha veidņu remonta iecirknī ar cieņu runā par atslēdznieku Albertu Stivrīsku (attēlā). Viņš gatavo veidnes stikla formēšanas mašīnām.

Darba pirmrindnieks apbalvots ar ministrijas Goda rakstu, medaļu «Darba veterāns», viņa gūmetne bijusi ievietota uzņēmuma Goda plāksnē.
J. ZANDES foto

Mēs par to rakstījām

Atbilde neapmierina

Pagājušā gada 20. oktobrī ar laikraksta «Leņina Karogs» starpniecību Preiļu rajona galvenajam ārstam b. Deško uzdevām jautājumu: «Kad Līvānu zonai tiks piešķirta otra medicīniskās palīdzības brigāde?»

24. novembrī tika publicēts b. Deško raksts «Nesteigsimies ar secinājumiem», kurā viņš paskaidro, ka «pēdējos piecos gados izsaukumu skaits ātrās medicīniskās palīdzības Līvānu nodalā vidēji ir 5 885 gadā. Tādējādi nodalā nokomplektēta atbilstoši pastāvošajiem štata normatīviem».

Mūsu rīcībā ir šādi dati: 1987. gadā Preiļos 7 821 ātrās palīdzības izsaukumu apkalpoja 8 automašīnas un bija 10 feldšeru slodzes.

1987. gadā Līvānos 5 597 ātrās palīdzības izsaukumus apkalpoja 2 automašīnas un bija 4,5 feldšeru slodzes.

1988. gadā Līvānu ātrā palīdzība apkalpojusi 7 136 izsaukumus.

Savā materiālā b. Deško min arī datus par saslimstību ar bronhiālo astmu. Mēs varam precizēt, ka, piemēram, 1978. gadā no 5 408 ātrās palīdzības izsaukumiem Līvānos 108 gadījumos (2 procenti) tika konstatēta astmatiskā komponenta klātbūtne. 1988. gadā no 7 136 izsaukumiem to konstatēja 453 izsaukumos, tas ir — 6,35 procenti no visu izsaukumu skaita.

Ko par to domā līvānieši? Mēs uzskatām, ka par šīm realitātem jādomā visiem.

Piebildīsim, ka vēstule Jums, b. Deško, tika rakstīta, lai panāktu Jūsu vārdu saskaņu ar darbiem, bet sakarā ar Jūsu pārmetumu par baumu vākšanu paziņojam, ka baumas, kuras būtu varējušas rasties no Jūsu sarunas ar Līvānu zonālās slimnīcas galvenā ārsta vietas izpildītāju, līdz mums, līvāniešiem, vēl nemaz nav atnākušas.

V. ANSPAJS,
A. ODNOROGA,
V. VIĻUMS

Baltijas meridiāns

Lietuva

Agentūras ELTA. korespondents ziņo, ka Lietuvā pusotru mēnesi tika apspriests republikas Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par lietuviešu valodas un citu valodu lietošanu republikā. Iedzīvotāju absolūtais vairākums, tajā skaitā arī citās valodās runājošās iedzīvotāju grupas, būtībā atbalsta piedāvāto projektu. Vienlaikus tika ierosināti arī labojumi. Iesniegti priekšlikumi, kā palīdzēt cittautesiem atrāk un labāk apgūt lietuviešu valodu,

kas darāms, lai arī paši lietuvieši runātu pareizā un tīrā valodā. Nopietnas bažas izteiktas sakarā ar terminoloģijas pilnveidošanu lietuviešu valodā. Iesniegti priekšlikumi pastiprināt palīdzību lietuviešu valodas apgušanā un pētīšanā ārpus republikas. Asī izvirzīts jautājums attiecībā uz atbildību par dekrēta prasību neievērošanu.

Dekrēta projekts tiks iesniegts apstiprināšanai janvāra otrajā pusē.

Igaunija

Radio korespondenti Māriķa Sārna un Harijs Tido saņēmuši pirmo honorāru, no televīzijas un radio sabiedrības BBC. Viņi ir pirmie Igaunijas žurnālisti, kam ārzemju informācijas dienests piedāvājis pastāvīgu sadarbību.

«Skriet, ka patlaban par mūsu informācijas objektivitāti un operatīvīti nešaubās pat BBC.» — tā šo faktu komentēja Igaunijas Valsts televīzijas un radio

raidījumu komitejas priekšsēdētāja vietnieks Marts Simans.

Tagad gandrīz visi Igaunijas radio publicistiskie raidījumi notiek bez iepriekšēja ieraksta. Tas rosina klausītāju aktivitāti. Iespēja tiešā ēterā uz klausīt pārvaldes dalībniekus, bet nepieciešamības gadījumā sarunāties ar viņiem pa telefonu piesaistījuši radio programmām tūkstošiem jaunu klausītāju.

LATINFORM

Jautājums sadzīves pakalpojumu kombināta direktoram

Laikraksta «Leņina Karogs» 1988. gada 27. decembra numurā izlasīju rakstu, kura autors ir sadzīves pakalpojumu kombināta direktors V. Veļeckis. Gribu pastāstīt, ko esmu novērojis Līvānu sadzīves pakalpojumu nama darbā (tas šajā iecirknī tā turpinās jau no neatminamiem laikiem).

Sākšu pēc kārtas. **Apavu remonts.** Līdz šim vēl ne reizi apavi nav bijuši izremontēti savlaicīgi. Ir gadījies, ka uz apkalpošanu nav bijis vērts pat cerēt — tās vietā klientu sagaida pieklājīgs uzraksts uz darbnīcas durvīm: līdz tādām un tādām datumam apavus labošanā nepieņem. No jauna pieliktie papēdīšu pastināši, it īpaši metāla, ne vienmēr ir labas kvalitātes. Toties meistars, kurš apavus labo mājās, jaunus papēžus vienmēr pieliek teicami.

Ja klients ir alzmīrīšis atzīmēt kādu atirušu šuvī, tad meistars jau nu to nevēros nekādā gadījumā. Pielīmētās zoles un papēži ir kaut cik izturīgi tikai tad, ja tos papildus plestiprina vēl ar naglām, kuras pēc tam plēš zekes. Rāvējslēdzēji, kurus izmanto bērnu zābaku remontam, parasti ir garli, un tos tādēļ nogriež īsākus. Klientam nākas maksāt pilnu garā rāvējslēdzēja cenu, tādēļ bērnu zābaku remonts reizēm ir pat dārgāks nekā paši zābaki.

Sūšanas atelje. Audumu izvēle šeit ļoti nabadzīga, dažkādu praktiski nav; pirmā pleilaikšana (ja šuj mēteļi) — pēc diviem mēnešiem; neapmierina arī darba

kvalitāte — uzgērbis ateljē šūto blūzi, cilvēks nevar normāli kustināt rokas — izrīst piederuņu plecu šuves, tērpa labajā pusē redzami visi atšūto malu diegi u. tml.

Frizētava. Rajona laikrakstā par frizētavu rakstīts daudz, bet rezultātu nekādu. Agrāk vismaz kasterim varēja uzprasīt, ja radās kādas neskaidrības, tagad katrs friziermeistars atbild pats par sevi, kārtības nekādas; plesteikt rindu pie friziera un sestdienu gandrīz neespējami. Frizieri ierodas darbā ar nokavēšanos, pusdienās iet pa diviem reizēm. Klientam matu mazgā, neapsēdinot viņu speciāli šim nolūkam paredzētajā krēslā (kārt gan tādā frizētavā ir), tādējādi sagādājot neērtības. Nav nozīmes lūgt meistariem izveidot modernu frizūru vai matu griezumus, jo viņi vienmēr uzdot tikai vienu jautājumu: «Kādu griezumam vēlaties?». Padomu lūgt ir lieki. Visas sievietes, kuras izvēlējušās matu levedošanu ar fēnu, nāk arī no frizētavas zāles visas vienādas — kā no konveijera.

Ķīmiskā tīrītava. Piēņemšanas punktā nav iespējams pārbaudīt, kāda ir ķīmisko tīrītāju iedarbība uz apģērbu pogām. To redz tikai tad, kad tīrīšanā nodoto apģērba gabalu saņem bez pogām. Līvānos tīrīšanā nepieņem dažus importa izstrādājumus, bet jēkabbīlīši tikai smaida un ņem pretī visu bez liekām runām.

Trikotāžas cehs. Būtu brīnīgi, ja tur varētu pasūtīt kādu modernu trikotāžas izstrādājumu.

Praksē to izdarīt dīemzēi nav iespējams, jo dzijas izvēles ceļā nav gandrīz nekādas.

Vilnas apmaiņas punkts. Šeit ļoti reti un mazā izvēlē piedāvā lēto dziju.

Ļoti gribētos zināt, ko šajā sakarā domā V. Veļeckis un kam būs izdevīgas jaunās paaugstinātās sadzīves pakalpojumu cenas, ja visi šie trūkumi turpinās pastāvēt.

A. ALEHNO,
Līvānos

Vēstule ar komentāru

Lasītāju vēlmes redakcijai ir liksams, tādēļ mēs lūdzām V. Veļeckī profesionāli komentēt šo vēstuli.

— Vispirms precizēsim terminoloģiju. Mēs nevis vienkārši paaugstinājām pakalpojumu cenas, mēs tās pārskatījām, ņemot vērā meistaru kvalifikāciju. Nav taču taisnīgi, ja viens meistars ir ar darbiem pārslēgots, otrs vada laiku bezdarbībā, bet algu saņem vienlīdz lielu.

Bet tagad noskaidrosim, kas ir pirmšķirīgs, bet kas otršķirīgs: cenas vai kvalitāte?

Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācijas viedoklis ir viennozīmīgs — tieši cenu pārskatīšanai arī jāklūst par pakalpojumu kvalitātes uzlabošanas svarīgāko ekonomisko sviru. Patlaban citu izelu vienkārši neredzam. Iepriekšējo gadu pierē-

dze uzskatāmi pierāda: pa labi un pa kreisi dāļātie rāļieni un citi disciplinārie sodi reālu labumu nedod. Ceram, ka cits iedarbības spēks būs 50 rubļu lielam naudas sodam (gadījumos, kad klients sūdzējies par meistara darbu), līgumsodam (ja meistars laikus nav izpildījis pasūtījumu), kā arī kategorijas pazemināšanai. Teiktais attiecināms tiklab uz apavu meistariem, tā arī uz šuvējiem.

Jau šomēnes atsevišķās darbnīcās pie ziņojumu dēļiem parādīsies saraksti, kuri informēs klientus par to, «cik kurš meistars īsti vērts». Ja gribat saņemt pakalpojumu par lētāku cenu, griezties pie 3. kategorijas apavu meistara, ja esat ar mieru maksāt dārgāk, pretī saņemot kvalitatīvu darbu, uzticiet savus apavus 2. kategorijas meistaram.

Savstarpējas saprašanās labā gribam lūgt klientus: savus iebildumus pret mūsu meistaru darbu dariet zināmus tūlīt, neatliekot uz vēlāku laiku. Varat gan atstāt ierakstus sūdzību grāmatās, gan zvanīt sadzīves pakalpojumu kombināta iecirkņu meistariem, direktora vietniekam, galvenajam inženierim, galu galā — arī direktoram pašam. Ticiet man — tādējādi gan jums, gan mums būs vieglāk kontrolēt pakalpojumu kvalitāti un uz karstām pēdām veikt attiecīgus pasākumus.

Par nupat publicēto vēstuli varu teikt: tajā nav minēti ne konkrēti uzvārdi, ne datumi. Kādus cilvēkus un par ko man sodīt, pamatojoties uz šajā vēs-

tuļē izklāstītajiem faktiem? Kaut gan esmu pārliecināts, ka daudzi no vēstules autores pamanītajiem trūkumiem atbilst īstenībai.

Tagad par to, ko pagaidām dīemzēl nav iespējams īstenot. Audumu izvēli sūšanas ateljē (gan Preiļos, gan Līvānos) par bagātu patiešām nenosaukt. Ko gan iesākt šajā šarežģītajā situācijā (starp citu, tāda tā ir visā republikā)? Meklējam izeju un, šķiet, esam to jau atraduši: mēģinām nodibināt kontaktus ar ārzemju firmām, tai skaitā — ar dāņiem. Ceru, ka mēs saprātīsmies un noslēgsim savstarpēji izdevīgus līgumus.

Pamatots ir pārmetums par to, ka nepietiekamā daudzumā tiek piedāvāta lētā vilnas dzija (starp citu, tā nav gluži tīra vilna, bet gan tās atlikumi ar piejaukumiem). Lieta tā, ka mūsu Kamencas ceļa iespējas nav neierobežotas. Dīemzēl tuvākajā nākotnē šī ceļa paplašināšana nav paredzēta.

Runājot par to, kā mēs kopumā tiekam apgādāti ar nepieciešamajiem materiāliem, neslēpsu: arī mēs esam nokļuvuši deficīta «žņaugos». Deficīts ir viss, sākot ar dzijām un beidzot ar kažokādām. Nevienam ražošanas sfērā strādājošajam nav noslēpums, cik grūti strādāt tādās apstākļos.

Un tomēr mēs pat šajā situācijā centīsimies darīt visu, lai klients būtu maksimāli apmierināts. Atkārtolu — vajadzīga tikai stabilāka atgriezeniskā saikne.

Publikāciju sagatavoja
I. KOROLOVA

Rit lopu ziemošana

KOLHOZS «Sarkanā ausma» ir viena no nedaudzajām rajona saimniecībām, kur piena izslaukumi, salīdzinot ar aizvadītā gada šo pašu laiku posmu, ir pieauguši. Galvenā zootehniķe Janīna Sudņika, pieredzējusi lopkopības speciāliste, saka: arī «Sarkanajā ausmā» piens šoziem nenākot vāgļi. Un tomēr priekšnosacījumi lopkopības produkcijas ražošanai ir.

Govis baro un slauc centīgi cilvēki. Valrums no viņiem fermā jau aizvadījuši pāris gadu desmitus. Nekādas kadru maiņas nav. Vienīgi tad, ja kāds no fermas ļaudīm aiziet pensijā. Bet par maņu tiek domāts savlaicīgi, un tāpēc fermā nenonāk gadījuma cilvēki.

Otrs priekšnosacījums — pilnvērtīga un kvalitatīva lopbarība. Neskatoties uz tā dēvēto nelabvēlīgo laukkopības gadu, lopbarība sarūpēta pietiekamā daudzumā. Tiesa, šoziem racionā ir mazāk stena, toties to kompensē ar lielāku skābbarības un skābsiena devu. «Sarkanajā ausmā» slaucamās govīs tagad saņem tikpat spēkbarības, cik aizvadītajā gadā. Kā tas izdevies, ja dažā citā saimniecībā siles ir pustukšas?

Janīna Sudņika un citi lopkopības speciālisti atzīst: sagādāts pietiekami daudz lopbarības. Arī kvalitāte ir normāla, iegūta višumā laba graudaugu raža. Par valstij virsplanā nodotajām 219 tonnām graudu kolhozs saņems 300 tonnas spēkbarības. Par ilggadīgo zālāju sēklas nodošanu saimniecība varēja iepirkt 350 tonnas koncentrātu.

— Lopi pie mums ir paēduši, — saka J. Sudņika. Jā, ne katra saimniecība pērn rudenī no graudu ražas lopbarībai varēja atvēlēt 900 tonnas, kā tas ir «Sarkanajā ausmā». Taču tas vēlreiz apstiprina patiesību: kur nopietni domāja par lopu ziemošanu vasarā un rudenī, tur arī rezultāti, kā mēdz teikt, neizpaliek.

Atcerēsimies pērnā vasaru. Priekulu pusē lopbarības sagatavošanu uzsāka savlaicīgi un veica to kvalitatīvi. Tāpēc tagad kolhoza «Sarkanā ausma» govju racioni ir šāds: 2 kilogrami stena, 30 kilogrami skābsiena vai skābbarības, 1 kilograms 300 gramu spēkbarības un salmi pēc vajadzības. Govīm izbaro tikai oīmās un otrās klases skābēto lopbarību.

Jāmin arī ciltsdarbs. Lai gan galvenā zootehniķe te saskata dažas problēmas (govis vēl slimo ar leikozi, viss ganāmpulks nav no augsttraģas šķirnes govīm),

Kāds darbs,

tādi rezultāti

tomēr stāvoklis pēdējos gados krasi uzlabojas. Pērn un šogad izveidotas pirmieņu grupas, savlaicīgi tiek izbrāķētas slimās un mazraģīgās govīs. Piemēram, Anspoku pirmieņu fermā, kur strādā Janīna Kalviša, Pēteris Prikulis un Genovefa Teilāne, no govju pērn izslauca vidēji 3524 kilogramus piena.

Mozuļu liellopu novietnē, kur pastāvīgi strādā Marija Krasnais un Eleonora Pastare, vidējais izslaukums bija 4342 kilogrami, Gačevskos (Anna Svajba un Leontina Brice) — 4065 kilogrami, Slasteniekos (Darja Markučaka un Regīna Pastare) — 4163 kilogrami, Dzelzavā (Monika Pudule un Anna Pudule) — 4279 kilogrami. Priekulu fermā (Monika Leikuce, Lūcija Rudzāte, Aleksandra Upeniece, Veronika Vilcāne, Francis Grīgs) — 3600 kilogrami no govju. Mozuļu, Gačevsku un Slastenieku fermā lopkopji, salīdzinot ar

iepriekšējo gadu, panākuši kāpinājumu.

Savs nopelns ir ne tikai pašiem lopkopjiem, bet arī cilvēkiem, kuri plegādā lopbarību, to sadala. Jāatzīmē arī fermu brigadieru, mehāniķu godprātīgā attieksme pret saviem pienākumiem. Zootehniķe uzteic Kazimīru un Moniku Vincānus, Veroniku Bogoto, Arvīdu Znotiņu, Jāzepu Upenieku, Jāni Vilcānu, kā arī citus darba darītājus.

Šogad kolhozam «Sarkanā ausma» jāpārdo valstij 3240 tonnas piena (kopā ar individuālo sektoru). Tas nebūt nav vienkāršs uzdevums. Veikums gada sākumā liecina, ka saimniecības laudis ir nopietni noskaņojušies to sekmīgi izpildīt.

A. ILJINĀ

ATELĀ: Gačevsku fermā strādā Anna Svajba. Viņa slauc govīs un veic arī fermas brigadieres pienākumus.

J. SILICKA foto

Latgales atmodai — būt!

8. janvārī Rīgā, televīzijas augstceltnes lielajā zālē Zaķusalā, notika Latgalešu kultūras biedrību savienības dibināšanas kongress. Organizatoriskie apstākļi bija izveidojušies tā, ka tas nevarēja notikt Rēzeknē, kā bija paredzēts. 262 delegāti kongresā pārstāvēja latgalešu kultūras biedrības visā Latvijā.

Mūsu rajonu kongresā pārstāvēja 13 delegāti no Aglonas, Preiļiem, Līvāniem un Jersikas.

Ievadījumā ar piemiņas brīdi godināja mūžībā aizgājušos Latgales sabiedriskos un kultūras darbiniekus.

Kongresu atklāja viens no tā organizētājiem Latvijas Valsts universitātes docents Pēteris Laizāns. Ievadvārdus teica pazīstamais kultūras darbinieks kinorežisors Jānis Streičs. Viņš aicināja latgalešus vēltīt visus savus spēkus sava dzimtā novada uzplaukumam, jo sevišķi — kultūras dzīvē, kopjot savas

tradīcijas un latgalešu valodu, vācot un apkopojot kultūras mantojumu.

Prelāts Jānis Pujāns nodeva Latvijas katolu baznīcas galvas kardināla Julijāna Vairoda sveicēnus un svētību kongresa delegātiem. Latvijas Tautas frontes apsveikumu savā uzrunā izteica tās priekšsēdētājs Dainis Ivāns.

Detalizēti apspriežot katru punktu, kongresa delegāti pieņēma Latgalešu kultūras biedrību savienības programmu un statūtus.

Par jaunās savienības priekšsēdētāji vienbalsīgi tika ievēlēti Jānis Streičs. Ievēlēja arī savienības valdi, kurā lielākoties ir Latgales novada pārstāvji.

Kongresa delegāti noslēgumā nodziedāja tautas lūgšanu «Dievs, svētī Latviju!».

Kārtējo kongresu paredzēts sasaukt februārī Rēzeknē. 11. februārī notiks valodas problēmām veltīta konference.

V. ROMANOVSKIS

Savienotajās republikās

KPFSR

KRASNOJARSKA. Vissavienības medniecības un zvērkopības zinātniskās pētniecības institūta Sibīrijas nodaļa izstrādāta jauna ogu uzglabāšanas tehnoloģija. Zemenes, avenes un zilenes lievielo tīlnēs, ko pēc tam piepilda ar speciālu gāzes sastāvu. Temperatūras režīmā no nulles līdz divdesmit grādiem ogas var uzglabāt pusgadu. Jēbkura saimniecība spēj izgatavot nepieciešamās iekārtas pašas spēkiem. Pēc speciālistu aplēsēm, uzglabājot desmit tonnas ogu, iekārtā atmaksāsies jau pēc gada. Produktijas analīze liecina, ka tā atbilst visām medicīniskajām normām.

UKRAINA

ĻVOVA. Apvienībā «Rassvet» nopelnītā nauda Ļvovas Politehniskā institūta studentiem būs labs budžeta papildinājums. Ādas apstrādes apvienībā izveidotas divas studentu brigādes, kas ik pēc dienas strādās maiņās četras stundas. Izstrādes norma viņiem samazināta par piecpadsmit procentiem, bet alga nav atlikta ar nodokli. Sesījās laikā

uzņēmums piešķirs studentiem atvaļinājumu. Šādu sadarbības formu izvērsusi arī apavu ražošanas apvienība «Progress» un sūšanas apvienība «Majak».

BALTKRIEVIJA

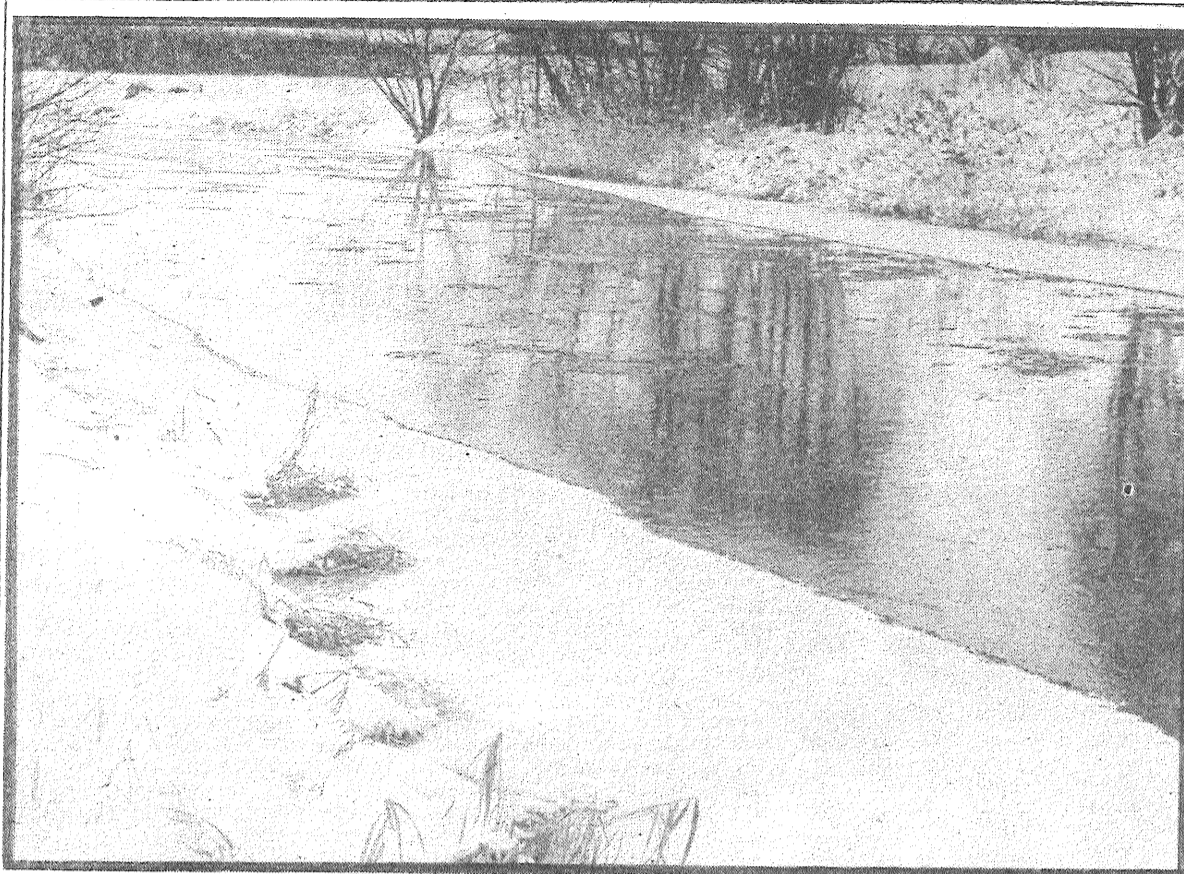
GOMEĻA. Ceļojošie veikali, ko sākuši izgatavot vietējie tirdzniecības iekārtu rūpnīca, izpildīs daudzu ciemu iedzīvotāju pasūtījumus. Plašā salonā ar ērtiem plauktiem un skapiem var izvietot visdažādākās rūpniecības preces, pat ledusskapjus un televizorus. Pirmie šādi furgoni tieši no konveijera nosūtīti uz zemestrīcē cietušajiem Armēnijas rajoniem.

KAZAHIJA

KULSARI (Gurjevskas apgabals). Beinevas — Tengizas elektropārvades līnija nodrošinās Tengizas naftas un gāzes atradnes ar enerģiju. Pa 185 kilometru garo energotiltu sākuši plūst pirmā strāva. Energotiltam piešķirts urbsanas iekārtas un citus jaunās atradnes rūpnieciskos objektus.

TASS

● Ziemeļdaļa Dubnas krastos.

K. GAILUMA foto

Intervija

Preses vārda spēks

Ja vēl pirms gada kāds būtu teicis, ka rītos pie avižu kioska izveidosies garu garā rinda, ka laikrakstus izpirks stundas laikā, neviens tam neticētu. Tagad tā ir realitāte, ikviens prelietis un līvāntēlis zina: ja mazliet nokāvēsi, avižes nedabūsi.

Salīdzinot ar 1988. gadu, šogad republikānisko avižu metiens pieaudzis par pusmiljonu eksemplāru un sasniegjis rekordskaitli — vairāk nekā 1,7 miljonus. Populārā zemnieku laikraksts «Lauku Avīze», kuram kopš iznākšanas apritējis tikai gads, tautā dodas 310 000 eksemplāros (tā sākotnējā tirāža bija 45 000 eksemplāru), «Cīņas» metiens ir 272 000 eksemplāri, «Padomju Jaunatnes» — 242 000, laikraksta «Sovetskaja molodžo» — 325 000, «Literatūras un Mākslas» — 120 000 eksemplāri.

Tāpat auguši arī žurnālu metieni: vairāk nekā 200 000 eksemplāros iznāk «Liesma», «Veselība», «Skola un Ģimene», bet «Lauku Dzīve» — 230 000, «Padomju Latvijas Sieviete» — 283 000 eksemplāros.

Cik iecienīti preses izdevumi ir mūsu rajonā? Kā audzis to abonentu skaits? Par šiem un citiem jautājumiem ir mūsu saruna ar «Latvijas preses apvienības» rajona nodaļas priekšnieci A. CERNOBROVU.

— Raksturojiet parakstīšanos uz laikrakstiem un žurnāliem 1989. gadam.

— Iezīme ir ļoti pozitīva. Laikrakstu abonentu skaits rajonā, salīdzinot ar aizvadīto gadu, pieaudzis par 27,3 procentiem, žurnālu — par 2 procentiem. Citiem vārdiem, centrālās avīzes saņemam par 684 eksemplāriem vairāk, republikāniskās — par 7 763, vietējās — «Leņina Karogu» un «Jauno Ceļu» — par 683 eksemplāriem vairāk. Cen-

trālos žurnālus — par 1675 eksemplāriem vairāk.

Vispopulārākā rajonā ir «Lauku Avīze» — tās abonentu skaits šogad, salīdzinot ar 1988. gada sākumu, pieaudzis par 6 181 eksemplāru un sasniegjis 7 051 eksemplāru. «Padomju Jaunatni» šogad rajonā abonē par 229 eksemplāriem vairāk, laikrakstu «Sovetskaja molodžo» — par 819, «Literatūru un Mākslu» — par 328, laikrakstu «Sovetskaja Latvija» — par 22 eksemplāriem vairāk, bet «Cīņu» — par 172 eksemplāriem mazāk. Kāpēc? Tas bez lašitāju domas izpētes nav saprotams.

— Kuras sakaru nodaļas pastrādājušas vislabāk?

— Naudas izteiksmē visvairāk parakstīto laikrakstu un žurnālu ir «Sutros» — pieaugums 63,6 procenti. Jaunaglonā šis rādītājs ir 25,7 procenti. Jersikā — 18,8 procenti, Pelēcos — 17,1 procenti.

— Kā ir ar preses izdevumu pārdošanu kioskos? Vai ir tendence palielināties?

— Protams. Tagad, kad bez ierobežojuma var uz preses izdevumiem parakstīties, to vairāk piegādā arī kioskos. Pamatā ir mūsu pieprasījums: būtībā, cik piesakām, tik arī saņemam. Preiļu kioski (tādi ir trīs — pilsētas centrā, SCO un siera rūpnīcas mikrorajonā) saņem 170 «Cīņas» eksemplārus, 150 «Sovetskaja Latvija», 90 «Padomju Jaunatnes» un «Sporta», tagad arī 80 «Sovetskaja molodžo» eksemplārus. Pieprasījums vēl nav apmierināts pēc «Lauku Avīzes» — vajadzība ir 300 eksemplāru, saņemam 100, «Dzīmenes Balss» — 140 un 50, «Literatūra un Māksla» — 90 un 50. Žurnālu, šķiet, ka pletiek.

— Lasītāji sūdzas, ka preses izdevumi Preiļos kioskā pēdējā laikā pienāk vēl.

— Jā, tas tā ir. Bet tā nav mūsu vaina. Mainījies laikrakstu un žurnālu piegādes grafiks. Ja agrāk pasta no Rīgas Preiļos pienāca plkst. 7.20, tad tagad tikai plkst. 8.10. Gandrīz stundu vēlāk. Kamēr Preiļu sakaru mezglā sūtījumus apstrādā, paiet vēl stunda, un kioskā avīzes parādās tikai ap plkst. 9.00.

— Laikrakstus vēlu saņem arī abonenti. Preiļos tikai pēcpusdienā.

— Pietrūkst pastnieku. Kaut arī laikrakstus un žurnālus pilsētas mikrorajonos tagad nogādā ar mašīnu (pastnieku somās pašreizējās tirāžas neiznēst), tomēr viņi nepaspēj.

— Lielu palīdzību jums laikrakstu un žurnālu abonēšanā sniedz sabiedriskie preses izplatītāji.

— Liels paldies viņiem! Sabiedriskie preses izplatītāji palīdzība ir neatsverama. Pavisam viņu rajonā ir 70. Ilgus gadus šo godpilno pienākumu veic Marija Puškina — Preiļu 21. PMK darbiniece. Līvānos. Viņa šim gadam palīdzējusi noformēt parakstīšanos 1228 preses izdevumiem (pieaugums, salīdzinot ar pērnā gadu — 151). Aktīva ir Valentīna Dementjeva Preiļu trikotāžas fabrikā (šogad plus 67 preses izdevumi), Inna Limane Preiļu siera rūpnīcā (plus 75 izdevumi), Ludmila Vanaga «Lauktechnikā» (plus 145 izdevumi).

Labi būtu, ja sabiedriskie preses izplatītāji tik vajadzīgo darbu vairāk sekmētu uzņēmumu, organizāciju un iestāžu vadības, to stimulētu. Tas sabiedrībai nāktu tikai par labu.

— Paldies par sarunu! Sekmes darbā!

Intervēja J. GURGONS

Latvijas PSR civilās aizsardzības štābā

Visu Latvijas PSR pilsoņu ievērošanai 1989. gada 20. janvārī pulksten 11.00 visā mūsu republikas teritorijā notiks civilās aizsardzības tehnisko sakaru un apziņošanas līdzekļu pārbaude.

Miera laikā ārkārtējās situācijas galvenais iedzīvotāju apziņošanas veids ir informācijas pārraidīšana, izmantojot valsts vadu radio un televīzijas tīklus.

Šī pārbaude tiks sarīkota, lai nodrošinātu savlaicīgu iedzīvotāju apziņošanu ārkārtējās situācijas miera laikā, kad draud notikt vai notiek dabas katastrofas.

avārijas un katastrofas tautas saimniecības objektos, kā arī iedzīvotāju informēšanu par stāvokli un viņu rīcību konkrētajos apstākļos.

Iedzīvotāju uzmanības saistīšanai tiks ieslēgtas sīrēnas un citi signalizācijas līdzekļi. Tas nozīmēs brīdinājuma signālu «Uzmanību visiem!». Pēc šī signāla iedzīvotājiem jāieslēdz radio, radiotranslācijas un televīzijas uztvērēji, lai noklausītos ārkārtēju ziņojumu.

LATVIJAS PSR CIVILĀS AIZSARDZĪBAS ŠTĀBS

Viedoklis

Par kolhozu un ielu nosaukumiem

Lasu rajona laikrakstā kolhozu nosaukumus un sāku domāt.

Raiņa kolhozs. Pilnīgi saprotami, loģiski ir pieņemami. Aizkalnē (bijušajā Jasmuižā) — tagadējā šī kolhoza centrā — jaunībā dzīvojis Jānis Rainis, te sācis savu literāro darbību, un par godu lielajam latviešu tautas dzejniekam viņa vārdā nosaukta saimniecība.

Bet Suvorova kolhozs? Kāda sakarība silajānieši izvēlējušies šādu nosaukumu? Kas vainas būtu «Silajāniešiem»? Visiem saprotami, skanīgi.

K. Marksa, Dzeržinska, Kirova, M. Gorkija, Oskalna kolhozs... Savā laikā noteiktā politiskā un vēsturiskā situācijā šādu nosaukumu došana bija pašsaprotama, taču mūsdienās no pārlieku lielas lietošanas (vietā un nevietā) tie, manuprāt, ir zaudējuši savu jēdzienisko saturu.

Kolhozs «Zeita vārpa». Kāda sakarība? Un nevis parasta «vārpa», bet «zeļa»?

Kolhozs «Dzintars». Kāpēc «Dzintars» Rimicānu (Rožkalnu) ciemā?..

Ir kolhozs «Sarkanā ausma». Skaidrs, maz ko izsakošs pseidopatriotisks nosaukums. Vārds «sarkanais» veido vēl vienas rajona saimniecības nosaukumu — «Krasnī Oktabrij».

Kolhozi «Vārkava», «Dubna», «Sīļukalns», tagad ar «Jersika» (nezin kāpēc agrāk saucās «Rīts»). Labi skan. Arī visas trīs padomju saimniecības, kas nes vietvārdus — Aglonas, Ru-

šonas un Rudzātu nosaukumu. Saprotami.

Atgriešanās pie kolhozu nosaukumiem, izmantojot to vietu, kur tie atrodas, nosaukumus, šķiet, ir pats lietderīgākais. Atkritis jebkāda jucekļa.

Par Preiļu pilsētas ielu nosaukumiem. Košukova, Orlova. Nosaukums par godu kritušajiem Padomju Savienības Varoņiem, mūsu rajona atbrīvotājiem no vācu fašistiskajiem iebrucējiem. A. Paulāna — slavenā Latgales keramika vārdā. Celtnieku (SCO teritorijā), Mehanizatoru («Lauktechnikas» rajonā), Daugavpils, Rēzeknes — vēsturiski. Visi saprotami.

Bet kāpēc pilsētas centrs saucas par Pionieru laukumu? Tā agrākais nosaukums — Tīrgus laukums.

Kooperatīva iela. Sajā ielā un tās apkārtnē atrodas kooperatīva skola, tirdzniecības uzņēmumu noliktavas. Bet kāpēc Preiļos vēl ir Tirdzniecības iela?

Kosmonautu iela. Mōdes pēc. Kurā gan pilsētā tās nav?

Un vēl tādi ielu nosaukumi — Zaļā (zaļumu te nekādu), Rožu (nav šajā ielā rožu). Dārza (dārzu te maz).

Pēdējā laikā visā mūsu valstī notiek kolhozu, padomju saimniecību, ielu, ciemu un pat pilsētu nosaukumu precizēšana un koriģēšana. Atgriežas agrākie vietvārdi, tautai saprotami nosaukumi. Kā būs mūsu rajonā?

F. RUSINS
Preiļos

Redaktors P. PIZELIS

Sāp sirds, no tēva šķiroties, Kad viņa taka smilšu kalnā ief. (J. Rusiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Mariņai un Ksenijai Karnickām, no TEVA uz mūžu atvadoties. Rudzētu vidusskolas skolotāji

Pierimst solī, klusē doma, Neskan mīļā tēva balss. Tikai klusa sāpe sirdī līlī vēl pēc viņa sauks. (E. Zālīte)

Skumju brīdī esam kopā ar Mariņu un Kseniju Karnickām, no TEVA uz mūžu atvadoties. Rudzētu vidusskolas 9. un 10. klašu kolektīvi un audzinātāji

Izsakām dziļu līdzjūtību Albertam Ūdrim sakarā ar TEVA nāvi.

Agrorūpniecības apvienības mācību kursu kombināta administrācija un audzēkņi

Izsakām dziļu līdzjūtību Evaldam Mālniekam sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Sobrīd daudz vairs nevajaga. Tikai dažas zemes pēdas, Svaigu, zaļu egļu zaru, Ar ko apsegt smagās bēdas. (A. Strautiņš)

Skumju brīdī esam kopā ar MĀRFAS PETROVAS piederīgajiem, izvadot viņu smiltājā.

Kolhoza «Vārkava» valde un arodkomiteja

Kāpēc, nāve, tik skarba tu bijī. Atņēmi to, kas dārgs bij mums. (V. Rūja)

Negaldīto skumju brīdī esam kopā ar Ūdru ģimeni, izvadot VIRU un TEVU pēdējā gaitā.

Kaimiņi

Lai mātes mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt. (J. Sudrabkalns)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību TEKLAS BĀRTUĻA m. ZIEMELES piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi.

2. Iecirkņa kolektīvs

LEŅINA

● MŪSU ADRESE: 226250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 348 eksemplāri (latviešu valodā — 10 094 eks., krievu valodā — 4 254 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 70.